(Ірині)

ми будемо жити
на тихому-тихому березі
в дитячій іще не наляканій
єресі неначе у Форосі
в еросі недремний наш страж
нескінченний наш серпень
відбитки засмаглого тіла твого
роздрукує на теплім піску як
на ксероксі тайнопис
солодкий клинопис коліна
і лікті і вузлики
гулкі переповнені віщими знаками
вулики допоки в медовій імлі
у знемозі я наше несправжнє минуле
як Трою розкопую
читає при місяці янгол піщану
твою ксерокопію..